

Για μια ευτυχισμένη πορεία

Πρόλογος

Μια μέρα με ρώτησε ένα παλικάρι, τι πρέπει να κάνει, για να είναι ευτυχισμένος στη ψυχή του, να νιώθει τη χαρά και την ευτυχία. Κι εγώ τον ρώτησα απλά:

-Τι θα ήθελε ένας άνθρωπος εδώ στη γη, για να είναι ευτυχισμένος;

-Να περνάει γαλήνια, να περνάει ειρηνικά, μου απάντησε.

-Για σκέψου περισσότερο, πιο συγκεκριμένα και πες μου.

-Νομίζω, πάτερ, ότι το πρώτο πράγμα που πρέπει να έχει είναι μια καλή οικογένεια, γιατί από εκεί ξεκινούν τα πάντα.

Συμφώνησα μαζί του, ότι το πρώτο πράγμα που χρειάζεται είναι να υπάρχει μια καλή οικογένεια. Να υπάρχει ένας σεμνός πατέρας και μια ταπεινή γαλήνια μάνα, για να σκορπάει ηρεμία στο σπίτι της. Γιατί όταν στο σπίτι ο πατέρας και η μητέρα είναι ταραγμένοι και συνεχώς πειραζόμενοι από

τον σατανά, δεν πρόκειται ποτέ να γαληνέψουν τα παιδιά και δεν πρόκειται ποτέ να ειρηνεύσουν.

Η αξία μια καλής οικογένειας

Σ' ένα σπίτι, που το παιδί θα απολαμβάνει τη γαλήνη του χώρου, μέσα από την σεμνότητα, την ταπεινότητα, τη γαλήνη των γονιών του, αυτό το παιδί να ξέρετε, ότι στη ζωή του θα έχει ευτυχία, γιατί πάντα όσο και να μεγαλώσει αυτό το παιδί και γίνει μεγάλος άνθρωπος, πάντα θα λέει με χαρά: «Α, θα πάω το σπίτι της μάνας μου! Θα πάω στο σπίτι του πατέρα μου!» και θα νιώθει πάντα εκεί τη γαλήνη και τη στοργή.

Αλλοίμονο στα σπίτια, που έχουν μέσα την ταραχή και τον διάβολο! Γιατί όπου υπάρχει ταραχή, να ξέρετε ότι πίσω από αυτήν κρύβεται ο διάβολος. Όπου υπάρχει φασαρία, πανικός, ανακατωσούρα, αναμπουμπούλα, εκεί χορεύει ο διάβολος.

Γι' αυτό και είναι μεγάλο το έργο των γονιών εκείνων, που αγωνίζονται ενάντια σε αυτή την ταραχή. Αγωνίζεται ο ένας να βοηθήσει τον άλλον και οι δυο μαζί το σπιτικό τους, να αποδιώχνουν έξω από αυτό κάθε μορφή ταραχής και ανακατωσούρας. Να ξέρετε, ότι αυτό το σπίτι θα το ευλογήσει ο Θεός, γιατί αγωνίζονται οι γονείς.

Αλλοίμονο όμως σε αυτά τα σπίτια, που δεν αγωνίζονται οι γονείς. Ας μην κρυβόμαστε πίσω από την ιδιότητα μας σαν Χριστιανοί, που καμιά φορά μπορείς να βλέπεις πολλές ευσεβείες, τακτικούς εκκλησιασμούς, δήθεν πολλές προσευχές και μέσα στα σπίτια υπάρχει... ταραχή. Εκεί να ξέρετε χορεύει ο διάβολος! Δεν υπάρχει εκεί άλλος εκτός από αυτόν, γιατί έχει φύγει η Χάρis του Θεού.

Το πρώτο λοιπόν, που μου είπε αυτό το παλικάρι είναι, ότι θέλει να νιώθει κανείς ότι έχει ένα καλό σπίτι με ευγενείς γονείς. Εγώ συμφώνησα μαζί του, εσείς συμφωνείτε;

-Ναι, αυτό είναι η βάση.

Η ευλογημένη δουλειά

-Το δεύτερο πράγμα, ποιο είναι κατά τη γνώμη σου; Ρώτησα πάλι το παλικάρι.

-Κοίταξε, πάτερ, το να έχεις μια δουλίτσα. Γιατί, αν δεν έχεις μια δουλίτσα, πως θα έχεις το φαγητό σου;

Συμφώνησα και εγώ, γιατί όπως ο άνθρωπος πρέπει να έχει μια δουλειά, για να βγάζει το ψωμί του, έτσι πρέπει να έχει και ένα πνευματικό έργο, που να χαίρεται η ψυχή του.

Το πνευματικό έργο ποικίλει από άνθρωπο σε άνθρωπο.

Βλέπεις άλλοι αγαπούν να βρίσκονται κοντά σε ορφανά.

Άλλοι βρίσκονται κοντά σε πονεμένους. Άλλοι θέλουν να

βρίσκονται κοντά σε ανθρώπους, οι οποίοι είναι ηλικιωμένοι.

Άλλοι θέλουν να βρίσκονται κοντά στα πόδια του Χριστού,

στο εικονοστάσι Του και να προσεύχονται.

Βλέπεις και οι δύο αδελφές του Λαζάρου, η Μάρθα και η

Μαρία, υπηρετούσαν τον Χριστό. Και οι δυο ήταν αρεστές στο Θεό. Όμως η Μαρία έκανε κάτι, που ευαρεστούσε πιο πολύ το Θεό, ήταν συνέχεια στα πόδια του Ιησού.

Μακάριοι αυτοί που θα μπορέσουν να τα ταιριάξουν και τα δύο, και την διακονία τους στους συνανθρώπους τους και την αγαπητική τους προσευχή στο Θεό.

Η δύναμη της θεϊκής τροφής

-Το τρίτο πράγμα, ποιο είναι;

-Αχ πάτερ, επέτρεψε μου να σου ξαναπώ, ότι το θέμα του φαγητού είναι μεγάλη υπόθεση, γιατί μπορείς να έχεις μια δουλειά, αλλά να μην έχεις τόσα πολλά χρήματα και να δυσκολεύεσαι στο φαγητό.

Είδα το παιδί, ότι έδωσε μεγάλη σημασία στο φαγητό, γιατί μου είπε, ότι το ήξερε από τους γονείς του, που υποφέρουν και δεν έχουνε καν τα απαραίτητα πολλές φορές, για να έχουνε ένα καλό γεύμα. Το καλοσκέφτηκα αυτό και είπα, ότι πράγματι αυτή είναι η αλήθεια, γιατί χωρίς το κυρίως φαγητό, ο άνθρωπος δεν μπορεί να ξεκουραστεί. Βλέπεις ότι όλη τη ημέρα εργάζεται ο άνθρωπος, για να φέρει χρήματα, για να κάνει ένα καλό φαγητό η σύζυγός του.

-Όλη την ημέρα, από το πρωί έως το βράδυ, η μητέρα ξέρετε τι κάνει;

Το τσουκάλι θα στήσει και το φαγητό θα ετοιμάσει για τα παιδιά και τον άντρα της.

Όσα καλά έργα και να κάνεις στη ζωή, αν δεν υπάρχει αυτό το πνευματικό φαγητό, το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, ο άνθρωπος δεν μπορεί να ξεκουραστεί.

Όλη την ημέρα κατ' ουσίαν ο άνθρωπος πρέπει να δουλεύει μόνο με μια σκέψη:

Πώς να αρέσει στο Θεό με τα διάφορα καλά του έργα. Και αυτή η ευλογία, να εκφραστεί σε

αυτή τη χαρά, που θα έχει εκείνος την ώρα που θα σε φωνάξει ο Θεός και θα σου πει:

«Έλα, γιέ Μου, έλα να σου δώσω τώρα το καλύτερο φαγητό, την καλύτερη τροφή. Θα σου δώσω τον ίδιο Μου τον Γιό, για να Τον βάλεις μέσα στην καρδιά σου».

-Συμφωνείτε;

-Ναι.

Οι καλοί φίλοι

Τον ρώτησα στη συνέχεια:

-Τι άλλο, εκτός από αυτά, νομίζεις ότι μπορεί να κάνει έναν άνθρωπο ευτυχισμένο;
-Πιστεύω, πάτερ, ότι, μπορεί να έχεις μια καλή οικογένεια, μπορεί να έχεις δουλειά, μπορεί να έχεις φαγητό, αλλά αν δεν έχεις κάποιους να σε αγαπάνε, να έχεις καλούς φίλους, να έχεις έναν καλό σύντροφο, η ζωή είναι λίγο άδεια.

-Τι λέτε εσείς, συμφωνείτε;

-Αυτό είναι όντως μια μεγάλη αλήθεια, γιατί, αν δεν έχεις καλούς ανθρώπους, καλούς γείτονες, καλούς φίλους που να σε αγαπάνε και να τους αγαπάς και εσύ, πως θα αντέξεις σε αυτή τη ζωή; Αφού η φιλία είναι βασικός θεσμός της ευτυχίας ενός ανθρώπου.

-Το πρόβλημα είναι, ποιοι είναι οι φίλοι σου;

-Ποιες είναι οι φίλες αυτές, που εσύ επιλέγεις;

-Μήπως αυτές, που σας αρέσει να κουτσομπολεύετε;

-Μήπως αυτοί οι φίλοι, που μαζί θέλετε να σκέπτεστε άσχημα πράγματα και να πονηρεύετε;

Γιατί εδώ η ψυχή ζητάει άλλους φίλους. Ζητάει τους πραγματικούς της φίλους, τους ουράνιους της φίλους. Τέτοιους φίλους, έχει πληθώρα ο ουρανός να δώσει στους ανθρώπους. Όλοι οι Άγιοι που αγαπάμε, δεν θέλουν να τους αγαπάμε απλώς σαν Αγίους, που είναι μακριά στον ουρανό και να νομίζουμε ότι εκείνοι είναι αδιάφοροι για μας, που βρισκόμαστε χαμένοι πολλές φορές εδώ στη γη. Όχι, δεν είναι έτσι!

Η ομορφιά της αλήθειας είναι άλλη, ότι όλοι αυτοί που άγιασαν, άγιασαν γιατί αγάπησαν πραγματικά τον Θεό! Άγιασαν, γιατί αγάπησαν πραγματικά τους συνανθρώπους τους! Άγιασαν, γιατί η καρδιά τους είχε γίνει ευσπλαχνία!

-Εάν λοιπόν δεν καλέσεις αυτούς τους φίλους να σε διδάξουν, πως αγάπησαν, πως άγιασαν, πως δόξαζαν τον Θεό, εσύ, πως θα τα ξέρεις αυτά; Πως θα τα μάθεις;

Μεγάλη υπόθεση κανείς να επανέλθει στον παλιό τρόπο γνώσης, που τότε δεν είχαμε τα χριστιανικά βιβλία. Ανοίγαμε όμως τους βίους των Αγίων, ανοίγαμε τα μαρτυρολόγια και διαβάζαμε γι' αυτούς τους αξιόλογους Αγγέλους, γιατί όλοι οι

Άγιοι ήτανε οι επίγειοι Άγγελοι του Θεού. Γι' αυτό και έζησαν αγγελικά. Διαβάζαμε μέσα από εκεί, πως έζησαν για να τους μιμηθούμε.

-Σήμερα ποιος διαβάζει τους βίους των Αγίων;

Το ότι μας διαβάζει κανονικά ο διάβολος μέσα από την τηλεόραση, αυτό το ξέρουμε. Το ότι μας διαβάζει κανονικά ο διάβολος μέσα από το internet και μέσα από όλες εκείνες τις εφαρμογές των κομπιούτερ, που τα παιδιά είναι προσηλωμένα από το πρωί μέχρι το βράδυ, το αντιλαμβανόμαστε.

Το ότι μας διαβάζει ο σατανάς μέσα από τα ανόητα μηνύματα (SMS), που στέλλουμε από το κινητό τηλέφωνο, που κρατάμε συνέχεια μαζί μας, είναι γεγονός. Εμείς δεν το καταλαβαίνουμε, κι όμως δίπλα μας χορεύει ο διάβολος μέσα από τις βλακειές μας.

Αυτή την ανθρώπινη αδυναμία μας την καταλαβαίνω, αλλά το να μην θέλεις εσύ να μιμηθείς αυτούς τους Αγγέλους του ουρανού, που εκεί πρέπει να πας μια μέρα, αυτό δεν μπορώ να το κατανοήσω. Εκτός, αν δεν έχεις επιλέξει τον ουρανό και έχεις επιλέξει τον Άδη. Αν έχεις επιλέξει τον Άδη και την κόλαση, τότε καλά κάνεις και συνέχισε αυτά που κάνεις.

-Αλλά, αν όμως έχεις επιλέξει τον ουρανό, δεν πρέπει να έχεις επικοινωνία με αυτούς τους πραγματικούς φίλους σου, που είναι κοντά σου, που σε αγαπάνε που σε προστατεύουνε που σε βοηθάνε;

Συμφωνώ λοιπόν με το παλληκάρι, ότι πρέπει να υπάρχει ένα σεβαστό αίσθημα φιλίας με τους πραγματικούς μας φίλους, που δεν θα υποτιμά ο ένας τον άλλον. Οι Άγιοι δεν μας υποτιμούν για ό,τι είμαστε. Δεν λυπούνται όταν εμείς κάνουμε λάθη, σε σημείο που να μας διώχνουνε. Αυτοί βέβαια στενοχωριούνται και λυπούνται, όταν βλέπουν τους φίλους τους, τα αδέρφια τους, εμάς δηλαδή εδώ στη γη, να υποφέρουμε από χίλια δυο προβλήματα και να μην αγωνιζόμαστε. Να πέφτουμε χωρίς να σηκωνόμαστε, γιατί αυτή είναι η πραγματική πτώση. Η πτώση δεν γίνεται την ώρα που πέφτεις. Αλλά όταν πέσεις και μείνεις στην πτώση. Τότε γίνεται η πτώση. Όταν όμως πέσεις και σηκωθείς, αυτό λέγεται ανάσταση.

Ξέρει ο Θεός ότι είμαστε άνθρωποι που πέφτουμε και σηκωνόμαστε. Γι' αυτό και δεν μπορούμε εύκολα να κρίνουμε ο ένας τον άλλον, γιατί μπορείς να δεις την πτώση του άλλου, αλλά δεν θα δεις την ανάστασή του, γιατί η ανάσταση γίνεται κρυφά μέσα στην ψυχή του ανθρώπου, ενώ την πτώση την βλέπεις, είναι ορατή στα μάτια των άλλων. Γι' αυτό και μερικοί παραξενεύονται και λένε:

«Καλά σε αυτόν θα πάει τώρα ο Θεός; Καλά στον άλλον θα πάει ο Θεός;»

-Μα αλήθεια, ποιος είσαι, που θα καθορίσεις που θα πάει ο Θεός;

-Διαχειρίζεσαι με τέτοιο πονηρό τρόπο την ευσπλαχνία του Θεού έστω και αν είσαι λαϊκός ή πνευματικός;

-Ποιος είσαι εσύ, που θα διαχειριστείς την ευσπλαχνία του Θεού;

Θέλει πολύ προσοχή όταν διαχειριζόμαστε την αγάπη μας σε σχέση με όλους τους άλλους.

Ο καλός σύντροφος

Ρώτησα ξανά το παλληκάρι:

-Τι άλλο θα ήθελες για να είσαι ευτυχισμένος;

Κι εκείνο μου απάντησε:

-Πάτερ, η ζωή είναι δύσκολη. Κανένας δεν την περνάει μόνος του. Θέλεις ένα καλό σύντροφο.

Συμφωνώ. Ήταν το τελευταίο που ζήτησε και ίσως να ήταν πολύ σημαντικό, γιατί φαίνεται το άφησε τελευταίο μέσα στην καρδιά του και στο μυαλό του. Το καταλαβαίνω απόλυτα, γιατί αν δεν έχεις ένα σωστό σύντροφο, πως θα βαδίζεις στη ζωή;

Βλέπεις ο Θεός, δεν μας έδωσε ούτε ένα πόδι, ούτε ένα χέρι, ούτε ένα μάτι, ούτε καν ένα ρουθούνι! Διπλά μας τα έδωσε, δύο αυτιά, δύο μάτια, δύο πόδια, δύο χέρια, λες και όλα

συνεργούν σ' ένα σκοπό. Μόνο μια καρδιά μας έδωσε. Ξέρετε γιατί; Για να την ενώσουμε με μια άλλη καρδιά και να είμαστε δυο καρδιές ενωμένες.

Συμφωνώ σε αυτό, ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς τον σύντροφό του.

-Το πρόβλημα είναι, ποιος θα είναι αυτός ο σύντροφος;

-Τι επιλογή συντρόφου θα κάνεις;

Γιατί ένας σύντροφος, μπορεί στον Άδη να σε κατεβάσει ή στον ουρανό να σε ανεβάσει. Διαλέγεις και παίρνεις.

-Δεν αξίζει τον κόπο, για έναν τέτοιο σύντροφο κανείς, να κάνει πολλές προσευχές, να του χαρίσει ο Θεός τον σωστό άνθρωπο;

Και αν δεις, ότι αυτός ο σύντροφος, που έχεις επιλέξει, έχει οποιοδήποτε πρόβλημα, δεν πρέπει εσύ να κάνεις πολλές προσευχές, για να εξαγιαστεί, να αλλάξει και να φωτιστεί;

-Ναι, συμφωνούμε.

Πως μπορείς όμως να τα πετύχεις όλα αυτά;

Στο τέλος είπα στο παλληκάρι:

-Όλα αυτά, παιδί μου, που ζήτησες είναι τέλεια, είναι πολύ σωστά και τα πέρασες μέσα από το σοφό μυαλό σου και τη συνετή καρδιά σου.

-Όμως όλα αυτά, πως θα τα πετύχεις;

-Αυτό είναι, πάτερ μου, που δεν ξέρω, το πως θα τα πετύχω. Και δυστυχώς ο περισσότερος κόσμος δεν το ξέρει. Εσύ, πάτερ, τι θα μου πρότεινες;

-Εγώ θα σου έλεγα, ότι όλα αυτά είναι ευχές που κάνει ο καθένας μας, να έχει μια καλή οικογένεια, να έχει γαλήνη, να έχει ειρήνη, να έχει δουλειά, να έχει το φαγητό του, να έχει καλούς φίλους.

Όλα όμως αυτά, παιδί μου, δεν πρόκειται να τα βρεις σωστά, εάν μόνος σου τα αναζητάς με το δικό σου εγωισμό, με το δικό σου πείσμα. Γιατί ποτέ το μυαλό μας δεν έχει τη δύναμη να αντιληφθεί τα πέρα του ορατού και τότε εκεί αρχίζει το πρόβλημα. Ο Θεός, παιδί μου, είναι δίπλα σου! Αρκεί να τραβήξεις λίγο το πέπλο της άγνοιας σου, κι Εκείνος είναι έτοιμος να σε βοηθήσει. Δυστυχώς όμως εμείς αν κάτι

πιστεύουμε πως είναι σωστό, το υποστηρίζουμε με πείσμα και λέμε:

«Όχι, αυτό που λέγω εγώ είναι το σωστό».

-Δηλαδή, πολλές φορές ξέρεις τι κάνουμε;

Χωρίς να παρακαλέσουμε τον Θεό, βρίσκουμε μια δουλειά και λέμε:

«Αυτή την δουλειά βρήκα. Είναι καλή, καλύτερη από όλες!».

Μετά από λίγο κάτι δεν σου αρέσει, ίσως οι συνθήκες εργασίες, το εργασιακό περιβάλλον, ο μισθός σου και απογοητεύεσαι...

Ένα άλλο παράδειγμα:

Βρήκες ένα παλληκάρι ή μια κοπέλα αντίστοιχα και αμέσως ενθουσιασμένος λες:

«Αυτή είναι! Δεν υπάρχει άλλη! Μόνο αυτή με αγαπά τόσο πολύ! Με πολύ πείσμα, χωρίς να είσαι σίγουρος γι' αυτή την κοπέλα, προσπαθείς να πείσεις τον εαυτό σου, για κάτι που δήθεν είναι σωστό, χωρίς να το έχεις περάσει μέσα από το μικροσκόπιο της δικής Του θεϊκής αγάπης, που ξέρει σωστά Εκείνος να επιλέγει για σένα.

Δυστυχώς, παιδί μου, τις περισσότερες φορές επιλέγεις εσύ, χωρίς να προσευχηθείς στο Θεό, να σε φωτίσει Εκείνος, να κάνεις τις δικές Του σωστές επιλογές, με αποτέλεσμα να αποτύχεις στις επιλογές σου, γιατί περιέχουν μόνο την δική σου εγωιστική απόφαση.

Τι θέλω να πω με όλα αυτά:

Η επιτυχία ενός έργου, δεν είναι όταν βρεις κάτι, που νομίζεις ότι είναι σωστό, αλλά όταν αυτό που θα βρεις, θα το έχεις ήδη περάσει κάτω από το μικροσκόπιο της δικής Του θεϊκής αγάπης. Αφιερώσου στο θέλημά Του και άφησε την ψυχή σου απόλυτα σ' Εκείνον και παρακάλεσέ Τον, να διαλέξει Εκείνος μέσα από σένα. Αυτός να κάνει όλες αυτές τις επιλογές που ζήτησες, για να είσαι ευτυχισμένος.

-Μα θα μου πεις και που θα ξέρω εγώ, ότι αυτή είναι η σωστή επιλογή;

Ο Θεός, παιδί μου, θα σου βάλει αγάπη και σκέψεις σωστές, γι' αυτό που έχεις επιλέξει και θα το νιώσεις από την ειρήνη που θα έχεις.

Το κομβικό σημείο των επιλογών μας είναι η ειρήνη. Γιατί η ειρήνη είναι η ίδια η Χάρις του Θεού και όπου υπάρχει ειρήνη εκεί είναι και ο Θεός. Γι' αυτό και ψάλλουμε ένα ωραίο τροπάριο στις καταβασίες: «Θεός ων ειρήνης, Πατήρ οικτιρμών»

-Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια;

Επειδή ο ίδιος ο Θεός είναι ειρηνικός, θέλει και εσύ να είσαι ειρηνικός. Θέλει να σου χαρίσει λοιπόν την Χάρη Του, την Χάρη της ειρήνης. Αλλά αυτό για να το κερδίσεις, πρέπει να το ζητήσεις. Αυτή είναι η διαφορά.

Άλλο μόνος σου να επιλέγεις και άλλο ικετευτικά από τον Θεό να ζητάς να στο χαρίσει, γιατί Εκείνος θα τα περάσει όλα μέσα από το κόσκινο της δικής Του Χάριτος.

Ένα παράδειγμα θα σας πω, απλό:

-Όταν πάτε και αγοράζετε πράγματα, πιατικά και οτιδήποτε άλλα, αμέσως μόλις τα ψωνίσετε μέσα από τις αποθήκες, τα βάζετε κατ' ευθείαν πάνω στο τραπέζι του φαγητού και ετοιμάζεστε να φάτε; Ή πρώτα τα πλένετε, τα καθαρίζετε και μετά τρώτε;

-Πρώτα τα πλένουμε.

-Καλά, δεν είναι καθαρά όταν τα αγοράζετε;

-Δεν είναι. Έχουν σκόνες.

Βλέπετε ότι ακόμα και σε απλά πραγματάκια θέλετε να έχετε το αίσθημα της καθαριότητας και τα ξαναπλένετε, για να είστε σίγουροι εσείς οι ίδιοι.

-Πως λοιπόν είσατε σίγουροι, ότι αυτό που σας κατέβασε η αποθήκη του μυαλού σας είναι το σωστό και το εφαρμόζετε αμέσως, όταν δεν το περάσετε μέσα από το καθάρισμα της προσευχής σας, μέσα από το καθάρισμα της Χάριτος του Θεού;

-Το καταλάβατε;

-Ναι.

Συμφωνώ λοιπόν και νομίζω ότι και εσείς θα συμφωνήσετε μαζί μου, ότι αν θέλουμε να είμαστε πνευματικά υγιείς, ψυχικά ευτυχισμένοι, θα πρέπει να κάνουμε αυτά που σκέφτηκε το παλληκάρι και αυτά που ο Θεός μας εμπνέει.

Πρέπει δηλαδή, να αναζητήσουμε μια ουράνια οικογένεια. Όπως μια αγία οικογένεια, η μάνα και ο πατέρας, ξεκουράζει το παιδί του, έτσι πρέπει και συ, σαν παιδί να αναζητήσεις την ουράνιά σου οικογένεια. Να βάλεις βαθιά μέσα στην καρδιά σου, ότι έχεις έναν ουράνιο Πατέρα, που σε λατρεύει σαν Μαμά. Αυτός ο Πατέρας είναι και Μάνα γλυκιά και Πατέρας τρυφερός και στοργικός και σου δίνει τον Γιό Του, για να Τον έχεις καλύτερό σου αδελφό.

Σήμερα, αν είσαι μόνος στη ζωή υποφέρεις και λες:

«Αχ, να είχα και εγώ μια αδελφή, έναν αδελφό, κάποιον που να μου συμπαρασταθεί». Πόσα παιδιά άκουσα να το λένε, που δεν είχαν αυτή την δυνατότητα, αυτή τη χαρά.

Και εδώ ο Θεός, σου δίνει τον ίδιο του τον Γιό και σου λέει:

«Τον Γιό Μου, θέλω να Τον αγαπάς. Δεν θα Τον φοβάσαι».

Φθάσαμε στο σημείο τώρα εμείς οι πνευματικοί ή οι γονείς να δώσουμε μια τέτοια λανθασμένη εικόνα του Γιού του Θεού, του Χριστού και Τον έχουμε κάνει σκληρό, τιμωρό, βάνουσο, με αποτέλεσμα να Τον αντιμετωπίζουμε με φόβο!

-Πως μπορείς να αγαπήσεις έναν τέτοιο αδελφό;

-Εσείς μπορείτε να αγαπήσετε έναν αδελφό, που τον φοβάστε;

-Ποτέ μα ποτέ!

Ο Ιησούς Χριστός, η ίδια η Ευσπλαχνία

Το ίδιο λέει και εδώ ο Θεός:

«Σβήστε από το μυαλό σας όλα τα ψεύτικα, που σας έχουν πει για το Γιό Μου. Ο Γιός Μου είναι η ίδια η Αγάπη, η ίδια η Ευσπλαχνία. Τον έχω Εγώ ο ίδιος στα βάθη της καρδιάς Μου, μέσα στα στήθη Μου, γι' αυτό και σας Τον έστειλα, να Τον δείτε ορατά, γιατί Εμένα τον Θεό τον αόρατο, δεν Με έχετε δει. Σας τον έστειλα τον Γιό μου ορατά, να δείτε την ίδια την Αγάπη, την ίδια την ευσπλαχνία. Γι' αυτό η ίδια η ορατή Ευσπλαχνία έκανε τα θαύματα, ελεούσε τους αμαρτωλούς, σπλαχνιζόταν τους ταλαίπωρους ανθρώπους, θεράπευε τους αρρώστους, βρισκόταν και βρίσκεται και πάντα θα βρίσκεται κοντά στην κάθε ψυχή που με απλότητα Τον πλησιάζει».

Κάποτε οι μαθητές Του όταν φοβήθηκαν Του είπαν :

«Κύριε αυτοί μας καταδιώκουν. Κατέβασε από τον ουρανό τους Αγγέλους Σου, για να τους κάνουνε κακό και να μας προστατέψουν».

-Τότε, ξέρετε τι τους απάντησε;

«Δεν ξέρετε τι ζητάτε. Εγώ δεν ήλθα για να κρίνω κανέναν. Εγώ ήλθα μόνο να δείξω αυτό που είναι ήδη στην καρδιά του Πατέρα Μου, την αγάπη και την ευσπλαχνία, το έλεος Του. Θα μπορούσα να κατεβάσω Αγγέλους και να διατάξω να γίνουν όλα αυτά και κανείς να μην τολμήσει να Με πειράξει, μα δεν είναι αυτός ο λόγος που ήλθα στη γη. Εγώ ήλθα, για να σας δείξω πόσο σας αγαπώ».

-Όταν λοιπόν έχεις έναν τέτοιο αδελφό, δεν είσαι χαρούμενος;

-Όταν έχεις έναν τέτοιο φίλο, δεν μπορείς να είσαι ευτυχισμένος;

-Όταν έχεις έναν τέτοιο Θεό, δεν μπορείς με αγάπη να Τον εμπιστευέσαι και να προσεύχεσαι σε Αυτόν;

Αυτή είναι η Ουράνια Οικογένεια, ο Πατέρας, ο Γιός, η γλυκιά Μάνα, η Παναγία. Αλλά θέλω να ξέρετε, ότι αυτή η Ουράνια Οικογένεια δεν είναι ευτυχισμένοι, αν δεν έχουν παιδιά.

Απλή ερώτηση σας κάνω:

-Είστε εσείς ευτυχισμένοι, όταν βρίσκεστε μακριά από τα παιδιά σας;

-Όχι.

Αυτή είναι η ουράνια οικογένεια, ο Θεός Πατέρας, ο Γιός ο Μονογενής Του, η Παναγία και τα παιδιά τους, που είναι όλοι οι Άγιοι.

«Την ώρα που ζητάτε την βοήθεια των Αγίων, ενεργοποιείτε την δύναμή τους»

Αυτοί όλοι οι Άγιοι, είναι η οικογένεια μας, που είναι δίπλα μας και μας βοηθάνε. Αλλά αυτοί όλοι για να μας βοηθήσουνε, και εδώ είναι το μυστικό, πρέπει να σπλίσουμε τη δύναμή τους.

-Πότε τους δίνουμε δύναμη;

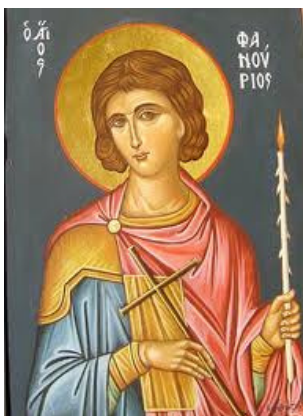
Όποτε τους θυμόμαστε, όποτε τους παρακαλάμε και τους λέμε: «Βοήθησέ μας, Άγιε ...», τότε παίρνουν δύναμη για να μας βοηθήσουν.

-Αν δεν τους το ζητήσουμε, πως θα πάρουν δύναμη;

-Πως εσείς θα έχετε βοήθεια από τον αδελφό σας ή την αδελφή σας, αν δεν πείτε: «Αδελφή μου, έχω ανάγκη από αυτό το πράγμα, θα με βοηθήσεις;»

-Αν δεν της το πεις, έρχεται;

-Όχι.

Απλά πράγματα χρειάζονται. Γι' αυτό λοιπόν να ενεργοποιείτε την δύναμη των αδελφών μας στον ουρανό, των κοριτσιών και των παλληκαριών.

Πόση χαρά κάθε φορά παίρνω, όταν μνημονεύω τους Μάρτυρες, αυτούς που έχω βάλει μέσα στην ουράνιά Μου οικογένεια, τον Γεώργιο, τον Δημήτριο. Τους έχω δώσει και ονόματα: Εσύ είσαι το τριαντάφυλλο μου! Εσύ είσαι το γιασεμί μου!

Τον Φανούριο, επειδή εδώ τον έχουμε προσάτη, τον φωνάζουμε νυχτολούλουδο! Ο ίδιος αποκάλεσε τον εαυτό του νυχτολούλουδο, γιατί ήτανε στρατιώτης κάτω εκεί στις φυλακές,

που κρατούσαν τους Χριστιανούς. Εκεί έβλεπε οράματα, έβλεπε θαύματα και τότε άλλαξε τελείως. Αγάπησε πολύ τον Θεό και βοηθούσε εκεί τους Χριστιανούς και ιδιαίτερα τους Αρχιερείς και Ιερείς, οι οποίοι ήταν ταπεινοί και απλοί άνθρωποι. Αγαπούσαν τον Θεό, ενδιαφερόντουσαν για το ποίμνιό τους και πήγαιναν με χίλιες δυο δυσκολίες και με κίνδυνο ακόμα και της ζωής τους στις φυλακές, για να μεταδώσουν το Σώμα και το Αίμα του Χριστού στους φυλακισμένους. Μόνο αυτό ζητούσαν οι Μάρτυρες! Δεν ήθελαν τίποτα άλλο. Δεν ήθελαν ούτε καν λίγα φάρμακα, για να γιατρέψουν τις πληγές τους. Δεν τους ένοιαζαν αυτά. Τους ένοιαζαν να τους δώσουν το φάρμακο της ψυχής τους, το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Μόνο γι' αυτήν την αγωνία ζούσαν.

Έβλεπε ο Φανούριος όλα αυτά τα υπερβολικά θαύματα που γινόντουσαν και ιδιαίτερα του έκανε μεγάλη εντύπωση, όταν πήγαιναν και μεταλάμβαναν οι ταπεινοί Αρχιερείς και Ιερείς τους Μάρτυρες. Τους έβλεπε την ώρα που προσευχόντουσαν, να κατεβαίνει φως και φωτιζόταν όλη η φυλακή! Τα έβλεπε αυτά ο Φανούριος, που ήταν στρατιώτης εκεί, μέσα στα καταγώγια των φυλακών και τόσο πολύ θερμάνθηκε η καρδιά του, που ομολόγησε και είπε: «Και εγώ είμαι Χριστιανός!». Μετά τον κατέδωσαν στον αυτοκράτορα, όπου και υπέφερε πάρα πολλά μαρτύρια.

Σας τα είπα όλα αυτά, γιατί θέλω να σας τονίσω, τι ζητούσαν μόνο οι Μάρτυρες:

Το Σώμα και το Αίμα του Χριστού!

Αν εσείς δεν το ζητάτε τώρα που το έχετε, σε λίγο δεν θα το έχετε.

Σας τα λέω απλά, για να τα καταλάβετε. Οι ίδιοι οι Άγιοι λένε, ότι σε λίγο δεν θα έχετε την δυνατότητα να μεταλάβετε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Κρυφά θα γίνονται. Δεν θα σας επιτρέπουν να φοράτε τον σταυρό μπροστά. Δεν θα σας επιτρέπουν, να ομολογείτε τον Θεό με παρρησία. Και τώρα που τα έχουμε δυστυχώς μένουμε μακριά...

Σας ζήτησα πολλές φορές, να μάθετε τώρα να προσεύχεστε με χαρά, γιατί σε λίγο θα προσεύχεστε με δάκρυα. Μάθετε τώρα να προσεύχεστε με χαρά για τα παιδιά σας, για το σπίτι σας, γιατί σε λίγο θα προσεύχεστε με δάκρυα... Και δεν θα προσεύχεστε πρωινές ώρες, αλλά από τα μεσάνυχτα θα κλαίτε και θα προσεύχεστε, γι' αυτά που έρχονται...

Επίλογος

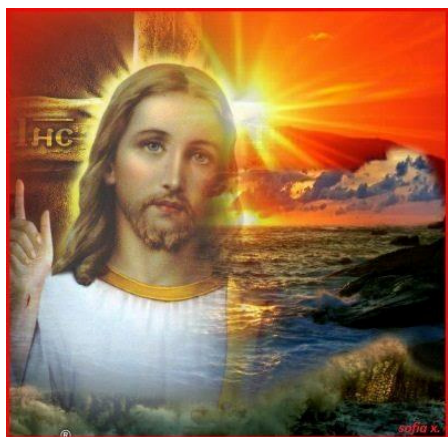
Εγώ σας ευλογώ μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου και σας εύχομαι ολόψυχα να επιλέξετε και εσείς σωστά, αυτά όλα που ευχήθηκε το παλληκάρι, για να είσαστε ευτυχισμένοι.

Κάντε την δική σας ουράνια οικογένεια. Φτιάξτε την, μην αργοπορείτε! Να έχετε πάντα καλούς γονείς, να σας ευλογούν. Και οι θετοί και στοργικοί γονείς μας, είναι οι πνευματικοί μας πατέρες. Γι' αυτό να προσέχετε την ευχή τους σαν τα μάτια σας! Γιατί σε λίγο ούτε αυτούς θα έχετε. Με πολύ δυσκολία θα τους ψάχνετε, με πολύ δυσκολία θα τους βρίσκετε. Και γι' αυτούς τους πνευματικούς γονείς σας πρέπει να προσευχόσαστε: «Θεέ μου, να τους έχεις καλά. Θεέ μου να τους ευλογείς. Θεέ μου να τους φωτίζεις», γιατί, αν δεν φωτιστούν αυτοί, ποιοι θα σας μεταφέρουν σωστά τον λόγο του Θεού;

Να προσεύχεστε μετά να έχετε πάντα την Αγία Τροφή, το Σώμα και το Αίμα του Χριστού! Να προσεύχεστε να σας δίνει ο Θεός έργο πνευματικό. Να αγωνίζεστε πάντα να κάνετε το καλό με οποιοδήποτε τρόπο.

-Μπορείτε να κάνετε το καλό;

Κάντε το. Αν δεν μπορείτε για τον άλφα ή τον βήτα λόγο να το κάνετε, τότε να προσεύχεστε. Και αυτό έργο Θεού είναι. Προσεύχεστε για αυτούς, που αγωνιούν και εργάζονται στον αμπελώνα του Θεού. Είναι μεγάλο έργο!

Σας εύχομαι να έχετε καλούς φίλους, τους Αγίους μας! Εύχομαι να έχετε και σύντροφο καλό, τον ίδιο τον Ιησού! Είναι ο μόνος, που ποτέ δεν πρόκειται να σας κοροϊδέψει, δεν πρόκειται ποτέ να σας αρνηθεί, δεν πρόκειται ποτέ να φύγει από κοντά σας.

Εύχομαι όλη αυτή η ουράνια οικογένεια, να ευλογεί την επί γης οικογένεια, εσάς, τον σύντροφό σας, τα παιδιά σας, το σπίτι σας! Τα έχετε τόσο πολύ ανάγκη! Πιστέψτε τε αυτά και εφαρμόσετέ τα, γιατί όσοι δεν τα πιστέψετε και δεν τα καταλάβετε, σε

λίγο τα δάκρυα σας θα είναι πολλά...

Ο ίδιος ο ουρανός λέει και ξαναλέει και επαναλαμβάνει και ξανά επαναλαμβάνει με πολλούς τρόπους, ότι αυτά που περνάτε τώρα είναι οι αρχές! Δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτό τον όλεθρο, που θα ακολουθήσει. Θα αντέξουν μόνο αυτοί που θα γαντζωθούν γερά μέσα στην καρδιά του Θεού. Αυτοί που θα Τον δεχτούν σαν Πατέρα δικό τους και θα ομολογήσουν τον εαυτό τους σαν παιδί δικό Του. Τότε μέσα σε αυτή την ένωση, που ο Πατέρας αγκαλιάζει το παιδί Του μέσα στο στήθος Του σφιχτά, δεν μπορεί κανείς να το πειράξει.

Εύχομαι να είστε αυτά τα παιδιά, που κανένας σατανάς, να μην μπορεί να σας πειράξει.

Ο Θεός να σας ευλογεί όλους!